

En lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Jeg har funnet fram et lite dikt til stafetten:

Arkeologi

ikke snu alle steinene du
ser
(det er noe der som kanskje ikke tåler
dagens
lys, det er noe der som kanskje trives
med ikke å bli
sett)
så ikke snu alle steinene du
ser
gå heller forbi, eller hvil deg
der, på steinen, og drøm om
det som ennå er synlig

la også mørket få gjøre jobben sin
det er ikke verre
la oss si det slik: de ligger ganske
fint der de ligger, steinene, med
kinnet mot jorda

og festet til himmelen
i tråder tynnere enn regn

LARS SAAABYE CHRISTENSEN

Jeg leser ikke mye dikt, men det hender. Dette lille diktet fikk meg til å stoppe opp og tenke.

I min iver som engasjert og forståelsesfull fastlege inviterer jeg pasientene til å snakke fritt og dypt om det som kjennes tungt og vanskelig. Kanskje var jeg, særlig i unge år, litt overivrig.

Av og til er det nok like riktig å være litt forsiktig, og ikke ureflektert foreta arkeologiske utgravninger av folks kjellere, for enhver pris... kom jeg til å tenke etter å ha lest dette...

Jeg sender stafetten videre til min kjære kollega Nina Ingebrigtsen, som nok leser flere dikt enn jeg.

Stein Nilsen
fastlege, Legesenteret i Florvåg

